

som muligt, idet jeg navnlig ikke skal komme ind paa Enkeltheder, undtagen hvor det er strengt nødvendigt.

Jeg skal saaledes ikke komme ind paa noget Referat, end ikke i Hovedpunkterne af de foreliggende Forslag; jeg gaar ud fra, at de ere kendte heroppe i dette høje Ting ikke alene i deres Hovedtræk, men ogsaa i deres Enkeltheder, da de nu have foreligget i flere Maaneder og have været underkastede en gennemgribende Behandling i det andet Ting og ogsaa i stort Omfang have været Genstand for Omtale i Pressen. At der udkræves nye Indtægter for at naa til Balance, er en Ting, der intet Bevis behøver, det er anerkendt fra alle Sider. Alle de forskellige Partier have jo ogsaa om end i højst forskelligt Omfang erklæret sig villige til at bidrage til at fremskaffe saadanne nye Indtægter. Hvor meget er det nødvendigt at forlange? Dette maa altid blive en Skønssag, da ingen kan se ud i Fremtiden. Selv om man tager for sig et saa begrænset Aaremaal som for Eksempel en 5-Aars Periode, vil ingen være i Stand til at sige, hvilke Fornødenheder der vil opstaa i en saadan Periode, og hvorledes Indtægterne ville gaa ind i denne Periode. Der er derfor intet andet for at gøre end at gaa ud fra det, vi kende, eller i hvert Fald gaa ud fra det Budget, vi med de nærmeste Erfaringer for Øje ere i Stand til at opstille for det første Finansaar, i hvilket disse Skattelove komme til at virke, altsaa Finansaaet 1912—13. Finanslovsforslaget for 1912—13 har da maattet lægges til Grund, og jeg har bestræbt mig for at give dette Finanslovsforslag en saa normal Karakter som muligt. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, idet en mulig Forhandling derom vil høre naturligere hjemme ved Finanslovsforslagets første Behandling. Jeg skal her kun fastslaa, at dette har været mit Ønske, og jeg tror ogsaa, at det er naaet. Jeg har saaledes paa Indtægtssiden holdt alt ude, hvad der havde en ekstraordinær Karakter. Vi ligge jo, som bekendt, inde med nogle Millioners Værdi af uafsatte Husmandsobligationer; de ere tidligere blevne opførte paa Finanslovsforslaget som Indtægtspost. Det er ikke gjort i Aar, fordi denne Indtægt har en ekstraordinær Karakter, fordi man ikke ganske kan svare for, at den vil indgaa, og fordi den navnlig ogsaa, hvis man opførte den i Finansaaet 1912—13, vilde være at opføre med et betydeligt højere Beløb end det normale, fordi vi ligge inde med en betydelig større Mængde uafsatte Obligationer

end i normale Aar. Man har altsaa undladt at opføre den Slags Indtægter. Paa Udgiftssiden har man ogsaa bestræbt sig os for at gøre Budgettet normalt, at undgaa de større Nybegyndelser, hvor de ikke ere strengt nødvendige, at holde os til de bestaaende Love og i øvrigt til de Bevillinger, der ere nødvendige for at holde Statsmaskineriet i Gang. Jeg har dog tillige anslaaet et Beløb paa $6\frac{1}{4}$ Mill. Kr. som Merudgift udover det paa Finanslovsforslaget opførte, idet jeg jo har maattet regne med, at der kom en Tillægsbevillingslov, at der under Finanslovens videre Gang gennem Tingene kom Ændringsforslag, som jo altid pleje særlig at forøge Udgiftssiden, ligesom de ogsaa have gjort det i Aar, og endelig at der kom nye Lovforslag, som nødvendiggjorde nye Udgifter. Til disse samtlige nye Poster, som paa den Tid, da Finanslovsforslaget forelagdes, ikke kunde forudses, har jeg altsaa anslaaet ca. $6\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Man har nu fra nogle Sider bebrejdet mig, at mit Overslag har været for pessimistisk; man har sagt, at det ikke var tilladeligt at regne blot med de i Øjeblikket forhaandenværende Forhold og Forholdene fra den nærmest foregaaende Tidsperiode, naar man gjorde Overslag over Indtægterne, man skulde ogsaa regne med Opgangen, med en vis rimelig Fremgang i Indtægterne. Jeg har nu ikke ment det forsvarligt at gøre dette. Ingen af os har Brev paa, at den ikke meget udprægede Opgang, men dog den Opgang, som der er, vil være, og vi have oplevet at se tilstrækkeligt til at vide, at man, naar man lægger en Plan, der skulde række nogle Aar ud i Tiden, paa ingen Maade har Lov til at regne med en vedblivende Opgang. Der kan ogsaa komme Tilbagegang, og der kan komme en Stilstandsperiode. Jeg tør derfor sige, at Indtægterne ere beregnede meget nøgternt, hvilket ogsaa viser sig derved, at det efter de Maaneders Erfaringer, der ligge mellem Finanslovsforslagets Forelæggelse og denne Dag, synes, som om Indtægterne ville blive noget større end budgetteret. Men det synes ogsaa, som om Udgifterne ville blive større, end der den Gang var Anledning til at paaregne, og jeg tør saaledes sige, at det har vist sig at være rigtigt at lægge Indtægtsbudgettet saa nøgternt, at der var Plads til uforudsete Udgifter. Thi uforudsete Udgifter ville altid komme, kan man sige med Sikkerhed, og hvis der ikke er Plads til dem, vil Overslaget uvægerligt slaa fejl. Som Sagerne nu ligge, tør jeg